

ÖRÖMHÍR

A zalaegerszegi Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébánia magazinja

A számok tükrében

Évről-évre kíváncsian várjuk az elmúlt év adatairól szóló beszámolót. Úgy gondoljuk ugyanis, hogy ezek a számok megmutatják azt, hogy közösségünk milyen irányba fejlődik: növekszünk-e vagy pedig fogyunk?

Jómagam is folyamatosan figyelemmel kísérem a számok alakulását: vajon többen kérik-e a keresztséget, mint tavaly? Mennyi temetés volt, az elmúlt év azonos időszakában? Többen vagy kevesebben iratkoztak-e be ebben a tanévben hittanra? Figyelem a számokat, de aztán mindig eszembe jut, hogy ezek a számok korántsem tudnak megmutatni mindent. Semmiképpen sem képesek ugyanis megmutatni azt, hogy lelkületben hogy is állunk.

2015-ben örömdeteszen megugrott a keresztelesek száma. 26-tal többen kérték a keresztséget, mint 2014-ben. De milyen értelemben beszélhetünk közösségünk lelki növekedéséről akkor, ha adott esetben a keresztséget kérő és családtagjai a kereszteleés óta nem léptek velünk kapcsolatba? Egyáltalán kinek a hibája ez? Az övék? Vagy a mi-

énk? S mehetünk végig ugyanezekkel a kérdésekkel szinte mindegyik számadatnál.

De akkor mit is tegyünk? Én imádkozom azért, hogy közösségünk a hiteles tanúságtétel által váljon vonzóvá mások számára, s hogy a hozzánk betérők megtalálják körünkben azt, akit és amit keresnek. Ugye számíthatok mindenki imájára erre a szándékra 2016-ban is?

Róbert atya

	2015	2014	2013 augusztustól decemberig
Kereszteleés	74	48	19
1 év alatti	47	36	14
1 év feletti	27	12	5
Házassággkötés	12	16	5
Temetés	63	62	13
Szentségekkal ellátva	15	20	4
Szentségekkal el nem látva	48	42	9
Szentségekkal ellátottak aránya	24%	32%	31%
Elsőáldozó	39	53	19
Bérmálkozó	24	5	0
Szentáldozások száma	29 300	25 000	12 000
Hitoktatásra járók száma	443	461	348
Katekumenek száma	1	9	5

Gyermekek oldala

Február 10. HAMVAZÓ SZERDA

Ezzel a nappal kezdődik a Nagyböjt, mely a Húsvétra való készüllet időszaka. Mulandóságunkra figyelmeztet a homlokunkra hintett hamu és a pap szava:

P R V G Y S
P R R L S Z L

A hamufoltok eltakartak néhány betűt. Vajon így is el tudod olvasni?

Hány napig tart a Nagyböjt?

Számold ki úgy, hogy a táblán látható mássalhangzókat megszorozod 3-mal, majd hozzáadod a hiányzó magánhangzók számát!

Legyen számunkra ez az időszak az önmegtágadás, a bűnbánat és az imádság ideje!

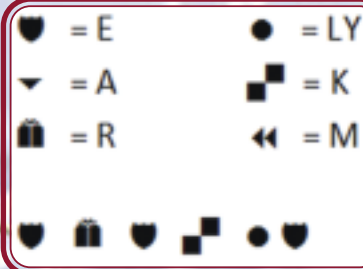
Február 20. Boldog Ferenc és Boldog Jácinta ünnepe

Biztos hallottál már róla, hogy plébániánk közössége különleges ajándékban részesült:

Boldog Ferenc és Jácinta november óta titokzatos módon vannak jelen templomunkban.

Hogy nevezzük a szentek és boldogok földi maradványait, vagy a hozzájuk kapcsolódó tárgyakat? Fejtsd meg a titkosírást a kód segítségével!

Az egyik pástorgyermek nagyon kedvelte a madarakat. Alaposan nézd meg a rajzot és megtudod!

A hangjukat is szívesen utánozta, s velük együtt dicsérte a jó Istent.

Az oldalt összeállította: Németh Krisztina

Szűz Mária
Szeplőtelen Szíve
Plébánia
Zalaegerszeg

Szerkesztők: Endrédi Fekete Ágnes, Kocsis Zsuzsanna, Körmendyné Polgár Csenge, Németh Krisztina, Marx Nóra, Sóska Zoltán, Vincze János • **Nyomdai kivitelezés:** Premier Nyomda Kft. (1117 Budapest, Budafoki út 64.) • **Felelős vezető:** Hlinka Zsolt • **Kiadó:** Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébánia (8900 Zalaegerszeg, Átalszegett utca 100.) • Telefon: 92/320-626 • E-mail: zeg3@martinus.hu • Internet:

<http://zeg3.martinus.hu> • **Tördelte:** Martinus Könyv- és Folyóirat Kiadó, Somogyi Edina • **Felelős kiadó:** Kürnyek Róbert • Az újságban található cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.

Fatima, de miért is?

...Aztán, egyszer csak ott álltunk egy aprócska ágy előtt, egy aprócska szobában, egy aprócska házban, Portugália szívében, Aljustrelben, Fatima külterületén... Az ágyban Ferenc, a borúsképzű pásztorfiú, az egyik látnok gyermek halt meg, Szűz Máriához imádkozva, nagyon bátran és mindössze 11 évesen... Engem ebben a pillanatban ért el Fatima hatása, amit már hónapok óta annyira vártam. Vártam, és féltem, hogy nem talál meg majd a bensőséges hangulat, mert nehéz lesz kiszakadni az itthoni kötelezettségek szorításából, hosszú lesz az út Portugáliáig, és hogy a befelé fordulást nehezíti majd zarándoktársaink felé forduló figyelmem.

Előre látható volt ugyan, hogy a zarándokút gazdag és értékes programja alkalmat ad majd az elmélyülésre, ám tudtam, nem megy az a naptár rendje és az óra mutatója szerint. Hiába próbáltam az első napon egyedül is bejárni a jelenési kápolna környékét, keresve kutatva felbámulni az égre, tudatosítani és megköszönni, hogy ott lehetek – csak az erőltetett fegyelmem volt jelen, a lelkem hallgatott. Ezért aztán Aljustrelben különös kegyelemnek éreztem, hogy e kézzel fogható tárgy, az ágyacská láttán rám tört a felismerés: itt vagyok hát, azon a földön, ahol Mária megjelent, itt vagyok térben és időben egy karnyújtásnyira a felfoghatatlan és mégis valóságos jelenségtől.

Azt gondolom, még a hitükben legelmélyültebbek is vágnak talán olykor megerősítésre, valami bensőséges

beavatásra, amikor való életükben is megnyilvánul az a másik világ, amelyet léleekben élnek ugyan, de amelynek értékei földi mindennapjaikat is irányítják.

Nap mind nap reméljük, és ha nyitott rá a szívünk, meg is tapasztalhatjuk az isteni közbenjárást, de – az ember már csak ilyen – titkon mégis sokan vágyjuk a csodákkal való találkozást. Talán ezért, talán más célból keressük fel a szent helyeket, hogy aztán az eszünkkel megtervezett utakat bejárva megtapasztaljuk, mégiscsak a lelkünkben utazunk és akármerre is kerekedünk fel, földi életünk során még mindig útközben vagyunk.

A Kürnyek Róbert plébános által vezetett harmincegy fős zalaegerszegi zarándokcsoport azonban nemcsak a saját lelki indíttatásából kerekedett fel a verőfényes Portugáliába november első napjaiban, hogy erőt merítsen a fatimai jelenések színhelyének kisugárzásából. A Szűz Mária Szeplőtelen Szívének szentelt templomi közösségnek ugyanis más kegyben is volt része: átvehette azokat az ereklyéket, amelyek ezt követően még szorosabban kötik majd a templomunkat Máriához. Az ereklyék a már boldoggá avatott – még gyermekkorban meghalt – két látnok eredeti koporsójának egy-egy szilánkjára és egy aprócska forgács abból a fából, amely felett a Szűzanya 1917. augusztus 19-én megjelent.

A zarándokcsoport imádkozott még a plébániai közösség teljességéért, és – az egyéni „megbízásokon” túl – vitt magával közel száz, az itthon maradó hívek által zárt levélben küldött imaszándékot is, amelyek a jelenési kápolna e célra rendelt „postaládájában” maradtak, most már örökre.

A zalaegerszegi hívők végigjárták a Kondor Lajos szerzetes atya közreműködésével épült Magyar Keresztutat is, amely magyarországi és a világban szétszóródott magyar közösségek adományból épült a látnokgyerekeknek a jelenések helyszínére vezető útja nyomvonalán, és amelynek végén található a Szent István Kápolna.

A fatimai jelenések két év múlva százéves események lesznek. Száz évvel ezelőtti történésekről beszélünk, abból az időből, amikor még nem gyártották a műanyagot, nem volt elterjedt a rádió, a telefon és még fel sem találták korunk lakásának rosszízűen elnevezett házioltárát, a televíziót... Mit mondhatnak hát nekünk, e materiális és individualista szemléletű társadalom szülötteinek a száz évvel ezelőtti, az egyház által rövid időn belül elismert fatimai magánkinyilatkoztatások? Egyáltalán, mi célt szolgálhatnak a magánkinyilatkoztatások? Mit tesznek azok hozzá, és tehetnek-e egyáltalán hozzá a hivatalos kinyilatkoztatásokhoz, hiszen Jézus Krisztus által az Úr az Újszövetségben mindent elmondott azzal, hogy egyszülött Fiát adta nekünk.

A Katekizmus szerint a kinyilatkoztatás ugyan lezárult, ám tartalmát tökéletesen nem merítettük ki. A keresztény hit feladata, hogy századok folyamán lépésről lépésre fölfogja teljes tartalmát. A válasz ott lapul a Bibliában is,

Krisztus búcsúbeszédében tanítványaihoz: „Még sok mondanivalóm volna, de nem vagytok hozzá elég erősek. Hanem amikor eljön az Igazság Lelke, ő majd elvezet benneteket a teljes igazságra. Nem magától fog beszélni, hanem azt mondja el, amit hall, és a jövődőt fogja hirdetni nektek. Megdicsőít engem, mert az enyemből kapja, amit majd hirdet nektek. Minden, ami az Atyáé, az enyém is. Azért mondtam, hogy az enyemből kapja, amit majd hirdet nektek.” (Jn 16,12-15)

Fatimában a mai ember is azt keresi, mint hosszú-évszázadok óta a hívők Krisztusban: kiteljesedett földi életet, lelki békét, minden bűn és baj nélküli hétköznapiakat, végső soron pedig az öröklétet és üdvösséget. De, ha az ember elvéteti ezt a célt és letér a hozzávezető útról, akkor Szűz Mária a segítségére siet és kiigazítást ad: legyen erre érzéke, füle és befogadási szándéka a mai embernek is!

És bár kíváncsian keressük, mégsem az apokaliptikus kinyilatkoztatás, a baljós jövődő megismerése, a félelmetessé növelt jóslat a „fatimai titok”: a lényeg a bűnbánat, a megtérés, az ima, a feláldozás, mint ahogy a kezdetekben és mint ahogyan majd száz éve, úgy napjainkban is. Imádkozzuk ezért azt az időtlen és gyönyörű fohászt, amit a hírhozó angyal tanított a pásztorgyerekeknek:

„Legszentebb Szentháromság, Atya, Fiú, és Szentlélek, mély tisztelettel imádlak és felajánlom Neked a mi Urunk Jézus Krisztus drága Testét és Véréát, Lelkét és Istenségét, aki jelen van a föld összes tabernákulumában, engesztelésül a szidalmakért, szentségtörésekért és közömbösségekért, amelyekkel megbántják. Jézus Szentséges Szívének és Mária Szeplőtelen Szívének végtelen érdemeiért könyörgök a szegény bűnösök megtéréséért.”

A címben feltett kérdésre válaszul pedig álljon itt egy társunk, Rumi László néhány bensőséges gondolata:

Fatima, de miért is?

A Szűzanya sokszor szólt már mihozzánk,
kért minket, óvott, így vigyázott ránk,
de az ember sajnos hamar felejt.

Fatima más volt: még dúlt a Nagy Háború
tízmilliók sírjától volt a Föld domború,
az ember még nem tudta, mit is csinál.
Ő látta, hogy nagy a baj, és látta, mi készül.
Hármuknak elmondta, mi van s mi lesz végül,
az ember nem hitt, de ott állt és várt.

Ő tudta, hogy a nép csak úgy hisz, ha látja,
mint Jézustól, akkor, a csodákat várja,
az ember sajnos nem változott semmit.
Hát adott minekünk fenséges naptáncot,
mit hívó és tagadó egyaránt látott,
de még a tízezrek is kevesen voltak.
A nagy háború után eljött a még nagyobb,
ahogy mondta akkor, és már nem is mosolygott,
az ember az Igétől egyre messzebb kerül.

Fatima titkai súlyosan üzennek:
vigyázz, mert vége lesz az emberi életnek,
s majd öröklük a Földet a Jézussal szelídek.

A harmadik látomás pusztító anygala
ismerős lángpallóval kezében tartva
hálátlan világunk eltörölni kész.
De Mária, a Szeplőtlen, a pusztítást halasztva
az angyal pallosát kezével lefogja,
megadja talán az utolsó esélyt.

Törődik velünk a Szűzanya, de miért is?
Hát, mert szeret minket így is, most is, csakazértis!

Rumi Kriszta

Imádság Boldog Ferenc és Boldog Jácinta szentté avatásáért

Szentháromság egy Isten, Atya, Fiú és Szentlélek!
Leborulva imádlak és köszönetet mondok
a Boldogságos Istenanya fatimai jelenéséért.
Jézus Szentséges Szíve érdemeiért és a
Szűzanya Szeplőtelen Szívének közbenjárására kérlek,
ha a te nagyobb dicsőségedre és a lelkek üdvére szolgál,
dicsőítsd meg Boldog Ferencet és Boldog Jácintát az
egész Anyaszentegyházban, és hallgasd meg kérésemet
az ő közbenjárásukra.

Miatyánk, Üdvözlégy, Dicsőség

„Legyetek tehát irgalmasok, amint a ti Atyátok is irgalmas.” (Lk 6,36)

Az Irgalmasság Rendkívüli Szentéve

2015. december 8. – 2016. november 20.

Ferenc pápa a 2015–2016-os évre meghirdette az Irgalmasság Rendkívüli Szentévet, melyet 2015. december 8-án, a Szeplőtelen Fogantatás ünnepén nyitott meg. A szentkapu, mely ebben az egyházi évben az Irgalmasság kapuja lesz, az Egyházat megújító II. Vatikáni Zsinat befejezésének 50. évfordulóján tárult ki. Ferenc pápa elrendelte, hogy a világegyház egyházmegegyében, a székesegyházakban és a különlegesen jelentős templomokban a Szentév idejére nyissanak meg egy hasonló Irgalmasság kapuját.

Talán még nem is gondolkodtunk el igazán komolyan azon, hogy miért és mióta ünnepel egyházunk szentévet. Jubileum, szentév már az ószövetségi időkben is volt. A Levitikák könyvében olvashatjuk: „Ez az ötvenedik esztendő legyen jubileumi év számotokra. ...A jubileumot tartásatok szent dolognak.” (Lev 25,9-25). A szentév kezdetén megfűjték a kos szarvából készült har-

sonát, melynek héber neve „yobel”. Innen származik a jubileum elnevezés. Az ószövetségi szentév más tartalmat hordozott, mint a keresztény jubileum. Ötvenvente visszaszármaztatták a földet régi tulajdonosának, elengedték a tartozásokat, szabadon bocsátották a szolgákat, és parlagon, pihenőévre hagyták a földet.

A kereszténység első nagy jubileumát VIII. Bonifác pápa hirdette meg 1300-ban, mely céljában már különbözött a zsidó jubileumtól. A keresztény szentévhez kapcsolódó események az Isten kegyelmének kiáradást segítették elő: a bűnös életmódtól való szabadulás, a szentévi búcsúk által a bűnökért járó büntetés elengedésének esztendeje lett.

Egyházunk ma 25 évente ünnepel „rendes” jubileumi évet, legutóbb 2000-ben volt, mellyel Szent II. János Pál pápa bevezette az Egyházat a harmadik évezredbe.

A rendkívüli szentévet mindig valamilyen különlegesen fontos esemény, vagy évforduló kapcsán hirdetik meg. Miért éppen az Irgalmasság Éve lesz az új jubileumi esztendő? Szent XXIII. János pápa 1962-ben azzal a céllal indította el a II. Vatikáni zsinatot, hogy ezentúl az Egyház váljék az Atya szeretetének jelévé: „A Katolikus Egyház mindenki szeretetteljes, jóságos, türelmes Atyjának akar mutatkozni, akit irgalmasság és jóság indít elszakadt gyermekei felé.” – mondta a Szentatyja.

A zsinatot lezáró Boldog VI. Pál pápa az utolsó ülésen kinyilvánította, hogy a zsinat lelkiisége az irgalmas szamaritanus példáját követte. „A tanítás egy irányba mutat: szolgálni az embert minden állapotában, minden gyöngeségében, minden bajában” – hirdette Pál pápa.

A 20. század szent pápáinak irányvonalát követi Ferenc pápa mostani szándéka is: „Mennyire szeretném, ha a következő éveket áthatná az irgalmasság, hogy mindenki találkozhasson Isten jóságával és gyöngédségével! Mindenkihez – hívőkhöz és távolállókhoz is – jusson el az irgalmasság balzsama, mint Isten már köztünk jelenlévő országának jele!”

Az Irgalmasság Szentéve 2016. november 20-án, Krisztus Király ünnepén zárul majd, hiszen tudjuk, hogy Krisztus uralkodik és őrökdi mindörökre az Ő Egyházának földi zarándokútja felett.

A jubileumi év Isten ajándéka számunkra, hogy rá tekintve megújíthassuk életünket, és a lelki megtérés útjára lépünk. Ezt szimbolizálja a szent kapu is. Minden szent kapuban, amely előtt állunk, maga Jézus vár ránk: „Én vagyok a kapu. Aki rajtam keresztül megy be, üdvözü, ki-be jár és legelőt talál. ...Én azért jöttem, hogy életük legyen és bőségben legyen.” (Jn 10,9-10)

A szent kapu, amelyen belépünk Isten szentélyébe, látható jele lesz annak, hogy a kegyelem és a szentség útjára szeretnénk lépni. A kapuk kitarultak, s nekünk nem kell más tennünk, mint megnyitni szívünk ajtaját Jézus gyengéd, végtelenül irgalmas szeretete előtt. A szentév arra is szólít minket, hogy mi magunk is irgalmas szívűek tudjunk lenni embertársainkkal, épp úgy, amint Jézus tanította nekünk. „Amikor ma áthaladunk a szent kapun, vállaljuk fel, hogy magunkévá tesszük a jóságos szamaritánus irgalmasságát” – kérte az irgalmasság évét megnyitó szentmisén Ferenc pápa.

Egyházmegyénk Szent Márton jubileumát ünnepli egyben. Márton a felemelő szeretet szentje, az ő személye példa arra, hogy ember is képes a szívbeli irgalmasság gyakorlására. Nagyon sok reményt vett, botladozó embertársunk vágyakozik Isten irgalmas szeretete után, melyet talán a mi jóságunk által ízlelhet meg. Kocsis Zsuzsanna

FERENC PÁPA IMÁJA AZ IRGALMASSÁG SZENTÉVÉRE

Urunk, Jézus Krisztus, Te megtanítottál minket, hogy irgalmasok legyünk, mint a mennyei Atya, és azt mondtad nekiünk, hogy aki téged lát, az Őt látja. Ragyogtasd ránc arcodat, és szabadok leszünk.

Szeretettel teli tekinteted megszabadította Zakeust és Mátét a pénz rablásától; a házasságtörő asszonyt és Magdolnát attól, hogy boldogságukat csupán egy teremtményben keressék; sírásra fakasztotta Pétert a tagadása után, és biztosította a mennyországot a bűnbánó latornak. Add, hogy valamennyien személyesen hozzánk szólónak halljuk szavaidat, melyeket a szamáriai asszonynak mondtál: „Ha ismernéd Isten ajándékát!”

Te vagy a láthatatlan Atya látható arca, azé az Istené, aki mindenhatóságát elsősorban a megbocsátás és az irgalmasság által mutatja meg. Add, hogy az Egyház a világban a Te látható arcod legyen, feltámadt és megdicsőült Uráé.

Te azt akartad, hogy papjaid is gyöngeséggel legyenek felruházva, hogy igaz együttérzéssel viseltessenek azok iránt, akik tudatlanságban és tévedésben vannak. Add, hogy bárki hozzájuk járul, úgy érezze, hogy Isten várja, szereti őt és megbocsát neki.

Küldd el Lelkedet, és szentelj meg mindnyájunkat felkenése által, hogy az irgalmasság szentéve legyen az Úr kegyelmi esztendeje, és Egyházad megújult lelkesedéssel vihesse el a szegényeknek az örömhírt, hirdesse a börtönök foglyainak és az elnyomottaknak a szabadságot, a vakoknak pedig adja vissza látásukat.

Szűz Mária, az Irgalmasság Anyja közbenjárására kérjük ezt Tőled, aki élsz és uralkodol az Atyával és a Szentlélekkel egységben mindörökkön örökké.

Ámen.

ESEMÉNY- NAPTÁR

- **Január 12-én, kedden** az esti szentmisében kerül sor katekumenünk exorcizmusára.
- **Január 13-án, szerdán** fatimai esténk lesz, amelyet Császár István általános helynök vezet. A szokásoknak megfelelően 16 órakor a fatimai rózsafüzért imádkozzuk, 17 órakor szentségimádási óra kezdődik, 18 órakor pedig szentmise és Mária-ájtatosság.
- **Január 16-án, szombaton** szentévi záródoklatra indulunk Szombathelyre.
- **Január 17-én, vasárnap**, 16 órakor zenés dicsőítés lesz a plébániatemplomban.
- **Január 18 és 22 között minden este** 18 órakor ökumenikus istentisztelet van a város különböző templomaiban. Éppen ezért ezen a héten minden hétköznapi szentmise reggel 7 órakor van.
- **Január 24-én, vasárnap** 15 órától családi délutánra várjuk az általános iskolásokat szüleikkel együtt a plébániai központ közösségi termébe.
- **Január 26-án, kedden** szentségimádás és közbenjáró imádság lesz az esti szentmise után.
- **Január 30-án, szombaton** 16 órakor püspöki szentmise lesz a bazitai templomban, amely során Püspök atya megáldja a kívülbeül felújított templomot.
- **Február 2-án, kedden** az esti szentmisében lesz a gyertyaszentelés. A szentmise előtt kezdődik a lourdesi kilenced, amelyet a betegekért ajánlunk fel.
- **Február 4-én, elsőszombat**, 17 órától szentségimádási órát tartunk a lelkipásztorkért és papi hivatásokért.
- **Február 5-én, elsőpénteken** a plébániai Karitászcsoport vezet imaórát 17 órától.
- **Február 6-án, elsőszombaton** 6 órától a fatimai rózsafüzért imádkozzuk.
- **Február 7-én, vasárnap** minden szentmise után balászdásban részesítjük a jelenlevőket.
- **Február 11-e** a betegek világnapja. Az esti szentmisében ünnepeljük a betegek szentségét. A szentség felvételére a plébánia hivatalban lehet jelentkezni.
- **Február 13-án** a fatimai estében 16 órakor a fatimai rózsafüzért imádkozzuk el, 17 órakor keresztúti ájtatosságot végzünk, 18 órakor pedig szentmise és Mária-ájtatosság kezdődik.
- **Február 14-én, vasárnap** minden szentmise után a hamvazás szentelményében részülhetnek a szentmisén résztvevők.
- **Február 21-én, vasárnap** 16 órakor zenés dicsőítés lesz a plébániatemplomban.
- **Február 23-án, kedden** az esti szentmisében lesz plébániánk katekumenjének reddíció-szertartása.
- **Március 3-án, elsőszombat** szentségimádási órát tartunk a lelkipásztorkért és papi hivatásokért 17 órától.
- **Március 4-én, pénteken, és 5-én, szombaton** tartjuk meg Ferenc pápa kezdeményezésére a 24 óra az Úrért elnevezésű imanapot. A részleteket honlapunkon lehet megtalálni. Ezen a napon 17 órától a Karitászcsoport vár mindenkit imaórára.
- **Március 8-án, kedden** az esti szentmisében lesz katekumenünk kiválasztási szertartása.

Ha boldog akarsz lenni, tégy más embereket boldoggá...

Mekkora ajándék, hogy vannak olyan példaképeink, akikre fel tudunk tekinteni, akik előttünk haladva járták be az életszentség útját! Mert szükségünk van igaz emberekre! Szükségünk van sugárzó lelkületű, világító tanúságtevőkre, keresztény példaképekre! Olyan emberekre, akik életük nemes cselekedetei folytán ragyogó mintát adtak nekünk a helyesen megélt Krisztus-követésről és a felebarátot segítő szolgáló szeretetről!

Egyházmegyénk nagy kincse, a 2003-ban Rómában Szent II. János Pál Pápa által boldoggá avatott herceg-orvos, Batthyány-Strattmann László (1870–1931) ilyen ember volt, akinek közbenjárásáért bátran és bizalommal fordulhatunk! Lángoló szívvel tette dolgát, élete hivatása is volt egyben, „mert égnie kell annak, ki gyújtani akar...” Életének főbb állomáshelyei: Dunakiliti, Bécs, Nizza, Köpcsény, Körmend és Németújvár voltak.

A szentéletű orvos mélyen szerette hitvesét és gyermekeit. A Jóisten megáldotta házasságukat. Felesége, Coreth Mária Terézia grófnő 13 gyermekkel ajándékozta meg. Az édesapa gondjukat viselte övéinek, s ami különösen hangsúlyos, a lelkükkel is törődött. A családi fészek biztos pont volt életükben. Együtt imádkozták a rózsafüzért, közös lelki programjaik voltak, a szentmise megélt ünnep volt, a szentségi Jézussal való személyes és közösségi találkozás. A doktor úr gyermekeinek szeretet-feladatokat, erénygyakorlatokat adott, a jócselekedetek elvégzésére és gyakorlására buzdítva őket ezáltal, hogy azok keresztény életüket meghatározó, belső meggyőződésből fakadó, konkrét tettekké érjenek bennük. Felesége mindvégig mellette állt, a nevelés mellett orvosi hivatásában is segítette. Batthyány-Strattmann László számára valóban hivatás volt munkája, melyet örömmel, és imádságos lélekkel végzett. A hozzá érkező betegekben, a szenvedő Krisztus arcát meglátva, a kiváló szemorvos a lelket is gyógyítani kívánta, nemcsak a testi bajokat. Így ír erről versében Vanyó Tihamér OSB:

*„Áldott a kéz, mely kórházat emel,
Áldott a kéz, mely napvilágot nyit,
Áldott a kéz, mely a szegényhez hajlik,
Hogy megenyhítse kínjait.
De százszor áldott az a szív Tebenned,
Melyet Istennek adtál trónusul,
Mellyel Neki adtad Magad
S egész Családodat.”*

Batthyány-Strattmann László segítségül hívta a Szentlelket napi imádságában, hogy világosítsa meg mindabban, ami hivatása teljesítéséhez szükséges. Életszentségének igen magas fokú alázatossága abban is megmutatkozott, hogy emberi végeességét felismerve képes volt szíve legmélyéből a végtelen Istenhez fohászzkodni: „A Te mindenhatóságod pótolja mindazt, amit én emberi gyöngeségem miatt nem tudok megtenni... Szűzanyám és Szent Erzsébet, kérlek ti vigyétek kérésemet az isteni Üdvözítő elé.”

Boldog Batthyány-Strattmann László felkarolta az elesettet, megszámlolhatatlan alkalommal anyagilag is támogatta a szegényt, a nélkülözőt és vigasztalást adott betegeinek testi-lelki sebeire. Végrendeletében pedig ezt hagyta az utókorra: „Életem fő feladatának tűztem ki, hogy orvosi működésemmel a szenvedő emberiségnek szolgálatot tegyek s ezáltal a Jóistennek tetsző dolgokat cselekedjem. Ez volt forrása számtalan kegyelemnek és azon sok lelki örömmek, mely a magam és családom minden tagjának lelkében uralkodott. Ha boldogok akartok lenni, tegyetek másokat boldoggá...”

Sóska Zoltán

Felhasznált irodalom:

Tibola Imre: Feljutott az oltár magasára (2003)

Tibola Imre: Szentkilenced Dr. Batthyány-Strattmann László közbenjárásáért (1988)

Moldoványi Ákos: Alsó-Ausztria Panoráma Útikönyvek (2009)

